

KDO JE SAI?

Bog je nedoumljiv. Ni ga mogoče spoznati v zunanem, snovnem svetu, saj prebiva v srcu vsakega bitja. Dragi kamni ne lebdijo v zraku, moramo jih poiskati globoko pod zemljo. Išcite Boga v globinah svojega bitja, ne v naravi, ki s svojo pisano pojavnostjo vzbujajo varljive upe. Telo ste dobili v dar za doseg tega visokega cilja, vi pa ga zlorabljate – kakor človek, ki si kuha vsakdanji obed v podedovani zlati posodi z vdelanimi dragulji.

Človek slavi Boga kot vsenavzočega, vsevednega in vsemogočnega, pri tem pa ne zazna njegove navzočnosti v samem sebi! Mnogi ljudje si drznejše opisovati lastnosti Boga in razglašati, da je takšen in takšen. A to so le njihova ugibanja, odraz pristranskosti in osebnih nagnjenj.

Kdo lahko trdi, da je Bog to ali ono? Kdo lahko trdi, da Bog nima neke lastnosti ali oblike? Človek more zajeti iz prostranega oceana le toliko, kolikor zajame v posodo, ki jo prinese na obalo. Z majhno posodo zajame le neznamenit delček vse neizmernosti. Vsako verstvo opisuje Boga zgolj v okviru lastnih meja, hkrati pa trdi, da ga pozna. Sedem slepih mož je zaznalo slona kot steber, pahljačo, vrv ali steno, saj so se dotaknili le dela živali in si niso mogli predstavljati celotne živali. Tako tudi verstva govorijo o delčku resnice, hkrati pa zatrjujejo, da je njihov pogled celosten in popoln.

Vsa verstva pozabljajo, da ima Bog vse oblike in vsa imena, da premore vse lastnosti in ga ni mogoče omejiti z besedami. Verstvo človečnosti je zbir in bistvo vseh delnih veroizpovedi, saj obstaja eno samo verstvo – verstvo ljubezni. Posamezne ude slona, ločene in različne v zaznavi slepih iskalcev resnice o njem, je hranil en sam krvni obtok. Tudi razne veroizpovedi in verstva, ki se sama dojemajo kot ločena in različna, hrani en sam tok ljubezni. Telesne oči ne morejo uzreti resnice; posredujejo nam le lažne, zamegljene informacije.

Na primer, mnogi ljudje opazujejo moja dejanja in nato začnejo izjavljati, da je moja narava takšna in takšna. Niso sposobni dojeti svetosti, veličastja in večne resničnosti – kar jaz sem. Saijeva moč je brezmejna in se večno izraža. Vse oblike "moči" so navzoče v tej Saijevi dlani.

Toda učenjaki, jogiji in razsvetljene osebe, ki zatrjujejo, da so me doumeli in spoznali, se zavedajo le najmanj pomembnega, postranskega, zunanjega izraza neskončno majhnega delčka te moči, namreč "čudežev". Niso si zaželeli vzpostaviti stika z virom vse moči in vse modrosti, ki je na voljo tukaj, v (ašramu) Brindavanu. Zadovoljijo se s priložnostjo za razkazovanje svojega knjižnega znanja in za ponašanje s podrobnim poznavanjem vedskega nauka, pri tem pa ne vidijo, da je oseba, iz katere so izšle Vede, med njimi v njihovo dobro. /.../

To se je dogajalo v vseh dobah. Posamezniki so morda (fizično) zelo blizu avatarju (božanskemu utelešenju), vendar preživijo življenje, ne da bi se zavedali svoje velike sreče. Prevelik pomen pripisujejo čudežem. Ti so tako nepomembni v primerjavi z mojo slavo in veličastjem, kakor je komar po velikosti in moči nepomemben v primerjavi s slonom, na katerem sedi. Kadar govorite

o teh "čudežih", se zato v sebi smejem iz sočutja ob tem, kako zlahka izgubljate dragoceno zavest o moji resničnosti.

Moja moč je brezmejna. Moja resnica je neskončna in nedoumljiva. Nastopila je potreba, da to glasno povem. Toda moje zdajšnje delovanje je le vizitka za vas. Naj vam povem, da je med vsemi avatarji samo Krišna tako jasno in nedvoumno govoril o vedno isti resnici avatarjev. Njegovim izjavam navkljub lahko vidite, da je prav Krišna pri opravljanju svojega poslanstva nekajkrat doživel poraz pri svojih prizadevanjih. Morate vedeti, da so bili tudi ti porazi del drame, ki si jo je zamislil in tudi sam režiral. Na primer, ko so ga mnogi kralji prosili, naj prepreči vojno z družino Kaurava, jim je rekel, da se je njegovo mirovno poslanstvo na njihovem dvoru "končalo neuspešno". Vendar si sploh ni bil želel nasprotnega! Odločil se je, da se bosta sprti strani pomerili v vojaškem spopadu! Namen njegovega poslanstva je bil kaznovati pohlep in izprijenost Kaurav ter jih obsoditi pred vsem svetom.

Torej, povedati vam moram, da v življenju sedanjega avatarja Saija ni prostora za takšno "dramo" s prizori neuspehov in porazov. Kar hočem, se mora zgoditi. Kar načrtujem, mora uspeti. Sem resnica; in resnica nima nič skupnega z obotavljanjem, strahom ali vdajo. Celo "hotenje" je v mojem primeru odveč. Moja milost je vedno na voljo slednikom, ki imajo trdno vero in ljubezen. Ker se svobodno gibljam med njimi, govorim in pojem, celo filozofi ne zmorejo dojeti moje resnice, moje moči, moje slave in mojega resničnega avatarskega poslanstva. Rešim lahko vsak, še tako zapleten problem. Tudi z najbolj zavzetim raziskovanjem in najnatančnejšo analizo me ne morete dojeti. Le kdor je spoznal mojo ljubezen in jo izkusil, lahko trdi, da je bežno uzrl mojo resničnost. Pot ljubezni je namreč kraljevska pot, ki vodi človeštvo k meni.

Ne skušajte me spoznati s telesnimi očmi. Ko obiščete tempelj in stojite pred božjo podobo, molite z zaprtimi očmi, mar ne? Zakaj? Ker čutite, da lahko le z notranjim pogledom modrosti uzrete Boga. Zato si ne želite od mene nepomembnih predmetov, marveč hrepenite po meni in tedaj boste nagrajeni. Ne pravim, da ne bi smeli sprejeti predmetov, ki vam jih iz same ljubezni podarim kot znak milosti. Povedal vam bom, zakaj delim prstane, talismane, moleke in podobno. Ti označujejo vez med menoj in prejemnikom. Ko jih doleti nesreča, predmet v trenutku pride k meni in se v trenutku tudi vrne k njim – skupaj z mojo zdravilno milostjo zaščite. Ta milost je na voljo vsem, ki me pokličejo s katerikoli imenom ali v katerikoli obliki, ne le tistim, ki imajo pri sebi moja darila. Ljubezen je vez, ki priključuje milost.

Razmislite o pomenu imena Sai Baba! Sa pomeni "božansko", ai pomeni "mati" in Baba pomeni "oče". To ime označuje božansko Mater in Očeta, prav tako kot ime Samba-Šiva. Vaši telesni starši vas ljubijo s primesjo sebičnosti, medtem ko vas Sai "Mati in Oče" bodisi obsipa z naklonjenostjo bodisi graja, z edinim namenom popeljati vas do zmage na zahtevni poti samospoznavanja.

Sai je prišel z namenom doseči najvišji cilj: povezati celotno človeštvo v eno družino z bratsko vezjo; potrditi in razsvetliti dušno resničnost vsakega bitja, da bi se razkrilo božansko – temelj, na katerem počiva vse Vesolje; in naučiti vse ljudi prepoznati skupno božansko dediščino, ki povezuje ljudi med seboj, tako da se bo človek lahko osvobodil živali v sebi in se dvignil do svojega cilja, do božanskega.

Sem utelešenje ljubezni, ljubezen je moje orodje. Ne živi bitje, ki bi ne premoglo ljubezni. Tudi najnižje bitje ljubi vsaj sebe; ta "sebe", ta jaz pa je Bog. Nihče torej ni ateist, čeprav kdo morda ne mara Boga ali ga zavrača – tako kot bolnik z malarijo ne mara slaščic ali kot jih povsem zavrača bolnik s sladkorno boleznijo. Kdor si domišlja, da je ateist, bo nekega dne, ko bo ozdravel, vzljubil Boga in ga spoštoval.

Toliko sem vam moral povedati o svoji resnici. Želim si, da bi razmislili o tem in bili radostni, da boste lahko navdihnjeni udeleženi duhovne vadbe, ki sem vam jih določil in napredovali k cilju, samospoznanju, k odkritju Saija, ki sije v vaših srcih.

Brindavan, 19. 6. 1974